

NASTROIĆ (14) *vb pf*

a oraz o jasne.

inf nastroić (3). ◇ *fut 1 sg* nastroję (1). ◇ *2 pl* nastroicie (1). ◇ *3 pl* nastroją (1). ◇ *praet 2 sg m* -ś nastroił (1). ◇ [3 *sg m* nastroił, nastroj(e)ł.] ◇ *1 pl m pers* -smy nastroili (1). ◇ *3 pl m pers* nastroili : nastroili są *RejPs* (1:1). ◇ *plusq 3 sg m* był nastroił (1). ◇ *3 pl m pers* byli nastroili (1). ◇ *con 3 pl m pers* by nastroili (1). ◇ *impers praet* nastroj(o)no (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI – XVIII w.

1. Przygotować, przyrzędzić [co] (11) :

nastroić dla kogo (1): Z łożu téż nic nie zchodzi/ to łami baczićie/ Ziemy cokolwiek ieno dla nas nástroicie. *PudłFr* 8.

Zwrot: »hadrunek nastroić« = *zwaśnić* (1): Certamen contrahere, Hadrunek nástroyić. *Mącz* 461b.

Przen (9) : O bezecne łakomłtwo/ o marna zazdrości/ Coż to dwoie przynosi ná świat dziwnych złości. A cożkolwiek ná świecie omylnego broiã/ Wierz mi że ci pánowie dwa/ wŹytko nástroią. *RejWiz* 174v.

nastroić komu (3): SzalenieŹmy wdziãłali: ZeŹmy złe ptaki zmierzyl/ A łobie śmierz nástroili. *BierEz* S2v; *RejPs* 83, 93.

nastroić przeciw komu (1): *RejPs* 83 *cf* »umysł sprzeciwny nastroić«.

nastroić na kogo [= przeciw komu] (2): *RejPs* 209v; pátrż coć tu w tych kłiãłzkach ná cię nástroiono/ Młodzyeńcã w twey ołobie ná plãc wyłãwiono *RejWiz* 194v.

nastroić na co [= w jakim celu] (1): Obfitościã krwie łtrzały łwe tãk hoynie nápoię/ A ná požãrcie ciãł ludzkich ołtry miecz nástroię *LubPs* gg6.

Zwroty: »smętnã myśł nastroić« = *być smutnym* (1): Przecz nie powiez czemus tak łmętnã myśł nástroil *RejJóz* G5.

»sidła nastroić« (2): zda łie iem/ iż ich łideł ktore nástroili iuz nigdy ładny obãczyć niemoze. *RejPs* 93, 209v.

»ku szkodzie nastroić« (1): A łnadz máł tãk łtych przypraw ktorych by ku łzkodzie kãżdemu nienástrogili *RejPs* 93.

»umysł sprzeciwny nastroić« = *mieć wrogie zamiary* (1): wiele ich iest á prawie vmył łprzeciwny nástrogili łã łobie przeciw mnie. *RejPs* 83.

a. [Prawdopodobnie: Sformować wojsko: Názãiutrz zãs Agãmemnon lud nástroil. *HistAl* 1510 3v.]

b. [Wybrać, przeznaczyć kogoś do czegoś [kogo]: A wszak Pan Bóg o tego ministra pieczã swã świętã miał, który nastrojł jednego człowieka z łżebników biskupich, a jego potem dziwnym obyczãjem z onego więzienia wybawiel. *AktaSynod* I 109.]

2. Przyrzędzić wiele (z subiektywnym odczuciem wielości) [czego pl na kogo] (1) :

Przysłowie: z nieobaczka wtyż doły wpãdãią ktorych námię byli nástrogili. *RejPs* 51.

3. Nadać określony, właściwy ton [co] (2) :

Zwrot: »nastroić struny« = *concordare fides* *Mącz* [szyk zmienny] (2): *Mącz* 65b; łatwiey ná kobzie dwie łtrunie nástroić/ niź trzy/ żeby łie s łobã zgdãzãły. *Górndworz* M2v.

Synonimy: **1.** *nagotować, narzãdzic, przygotować, przyrzãdzic, sprawic.*

Formacje współrdzenne cf STROIĆ.

Cf **NASTROJENIE, NASTROJONY**

JR, TK